

havde efter afslutningen af apartheidregimet i Sydafrika, og man kunne passende bruge Desmond Tutu til at lede en sådan proces.

Der er i det hele taget mange måder, man kunne vælge at finde en fredelig og en god løsning i Irak på. Det bliver ikke nemt, men en ting er sikkert: Så længe den udenlandske militære tilstedeværelse fortsætter på den her måde, bliver der ingen fred i Irak. De udenlandske soldater, herunder de danske, er en del af problemet og ikke en del af løsningen.

Formanden:

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg spurgte under førstebehandlingen af dette beslutningsforslag udenrigsministeren, om han mente, at man kan skabe udvikling og fremgang i verden, hvis man ikke er i stand til at erkende sine fejl og at lære af sine erfaringer. Jeg spurgte derefter udenrigsministeren, om Danmark eller rettere regeringen og folketingsflertallet havde begået fejl ved at gå i krig i Irak. Det benægtede udenrigsministeren, som også statsministeren gentagne gange har gjort.

I mellemtiden er de ledende krigsførere, George Bush og Tony Blair, gået et lille skridt videre end udenrigsministeren, et meget lille skridt, javist, men de har dog erkendt, at der er begået fejltagelser. Ikke i substansen, men dog i forberedelserne af og håndteringen af tiden efter invasionen.

Forhenværende udenrigsminister i USA Colin Powell blev i Danmarks Radio spurgt, om han ville have anbefalet krig, hvis han havde vidst, hvad han ved i dag – og hvad Hans Blix og andre jo fortalte ham allerede før krigen – og han kunne hverken svare ja eller nej. Det er altså de absolut ledende personer i krigen, som om ikke andet i hvert fald udtrykker et minimum af tvivl over krigsindsatsen og krigsbeslutningen.

Kl. 13.40

Derfor vil jeg da gerne på ny spørge udenrigsministeren, om han eller regeringen erkender at have begået nogen fejltagelser i forbindelse med Danmarks deltagelse i krigen og i håndteringen af hele forløbet, og om man er villig til at lære af sine erfaringer. Når man nu ikke vil lytte til andre, som har advaret imod det her før krigen og under krigen og nu efter krigen, så burde man da i hvert fald kunne lytte til sine egne erfaringer.

Irak er jo et mareridt, et selvskabt mareridt. Man påstod, at man gik i krig for demokrati og for menneskerettigheder og imod terror og imod drab på civile. Nu står vi så i lysvågen tilstand og ser, at vi kæmper imod os selv, imod vore egne brud på demokratiet og imod vore egne brud på menneskerettighederne. Vi har skabt mere terror og flere drab på civile, end der var, før man besluttede at gå i krig. Så vi står i en situation, hvor endda vores værste mareridt fra før krigen er blevet bekræftet i lysvågen tilstand.

Regeringen og de andre krigsførende magters svar på mareridtet har hidtil været at fortrænge det, at fortrænge al erfaring og at anbefale mere af samme medicin for at holde mareridtet på afstand.

Den tyske filosof Friedrich Nietzsche sagde jo engang, at han ville filosofere med hammeren, og det kan man sikkert godt, og det var han meget god til. Men der er andre ting, man ikke kan gøre med en hammer. Hvis vi gentagne gange har forsøgt at reparere en glasarude eller et vindue med en hammer, så er det altså ikke løsningen at blive ved med at prøve at reparere den samme rude med den samme hammer. Det føler jeg at regeringen gør i hele sin håndtering af dette forløb.

Vi i Den Nordatlantiske Gruppe stemmer imod dette beslutningsforslag, og vi må gentage, at både det færøske parlament og det grønlandske parlament har vedtaget, at vi var imod krigen, men vi er dog blevet draget med i et mareridt, som vi ikke ønsker at være en del af. Vi håber, at det ophører, men forudsætningen for det er, at man er villig til at lære af sine erfaringer og erkende sine fejl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Troels Lund Poulsen (V):

Lad mig på vegne af Venstre i den her debat også tilkendegive vores bemærkninger til det udvalgsarbejde, der har været, men ikke mindst også til førstebehandlingen. Siden førstebehandlingen er der jo sket det glædelige, at der er blevet dannet en ny regering i Irak, og derudover kan vi også i den forbindelse konstatere, at omdrejningspunktet for dansk tilstedeværelse stadig væk er det FN-mandat, der er givet.

Derfor vil jeg også gerne her i dag beklage, at det ikke kan lykkes at få en opbakning fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Jeg sy-